

6.

DISSERTATIO IN AVGVRALIS MÉDICA
DE
S V D O R E
NATVRALI, NON-NATVRALL
ET PRÆTERNATVRALI,

QVAM

SVPREMO ARCHIATRO DIRIGENTE, SVAQVE GRATIA
ADSISTENTE

IN ALMA AC PER-ANTI^QVA HIERANA

RECTORE VNIVERSITATIS AC PRO-CANCELLARIO,
VIRO MAGNIFICO, MAXIME REVERENDO, PRÆNOBILI, AMPLIS-
SIMO ATQVE CONSULTISSIMO,

DOMINO

CHRISTOPH. IGNATIO
DE GVDENVS, J.V.D.

INSIGNIS ECCLES. COLLEG. S. SEV. CAN. CAP. ET SCHOLAST. EMINENT. AC
CELSISS. PRINC. ELECTORIS MOGVNT. CONSIL. ECCLESIAST. EJVSDEM-

QVE PER THVRING. IN SPIRIT. SIGILLIFERO;

VIGORE DECRETI ET CONSENSVS GRATIOSÆ
FACVLTATIS MEDICÆ

S.V.B. PRÆSIDIO

D N. HIERONYMI. *Ludolfi*

PHILOSOPHIÆ ET MEDICINÆ DOCTORIS,

CONSIL. ET ARCHIATR. ELECTORIS MOGUNT. FACULT. MEDICÆ ET PHI-
LOS. ASSESSOR. ORDINARII, n. a. CHYMIE AC MATHEM. PROF. PUBL.
DNI PROMOTORIS AC PATRONI SVI ÆSTVMATISSIMI.

PRO LICENTIA

SVPREMOS IN SALVTARI ARTE HONORES VNA CVM PRI-
VILEGIIS ATQVE INSIGNIBVS DOCTORALIBVS MORE RITVQE MAJO-

RVM SOLENNI OBTINENDI

PLACIDA ERUDITORVM CENSURÆ SVBMITTET

MICHAEL SIEGMUND SCHIEBEL, *Vr. Silesius*.

DIE II. SEPTEMBRIS, ANNO MDCCXXIV.
IN AUDITORIO MAJORI COLLEGII MAJORIS. HOR. CONSVENT.

ERFORDIÆ, Typis GROSCHIANIS, Acad. Typogr.

Nobilissimo, Excellentissimo, atque Experientissimo
DOMINO
JOANNI GEORGIO
LANCKISCH,

Med. Doctori Celeberrimo, n. n. Practico Felicissimo ac
Famigeratissimo,

Dno Vitrice suo omni obsequiali filialis honoris
cultu summopere Venerando,
ob amorem Paternum sibi nunquam non exhibitum atque ob simili-
tudinem singularia accepta beneficia,
nec non

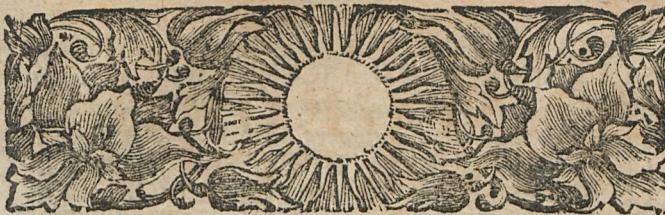
Nobilissimo & Doctissimo
DOMINO
CASPARO SIEGISMVND Siegentanh/
Vratisl. Siles.

Philosophiae & Medicinæ Cultori solertissimo,

Amico & Cognato suo Integerrimo,
ob singulare amicitia & consanguinitatis vinculum prorsus arctissimum, de die festivo ipsius natali cum disputationis sua Inauguralis die coincidente, nec minus de diligentia ipsius singulari, qua profectus jamjam egregios in Medicina fecit, impensis
fimul gratulaturus

HANC SUAM DISSERTATIONEM INAUGURALEM

D. D. D.
MICHAEL SIEGISMUND SCHIEBEL,
Vratisl. Siles.

PROœMIVM.

Eons prorsus inexhaustus est RERUM NATURALIUM, NON NATURALIUM AC PRÆTERNALIUM, in quibus eruendis ac per-scrutandis si vel omnes homines suas insūmant vires, id tamen vix ac ne vix quidem sufficerit. Invitat ad se tenerimā gratiā, iucundissimā opulentiam, amoenissimā varietate, suisque veris arcanis NATURA, quæstquot hanc in Academiam Mundanam missi sunt, quo in hoc speculo claritate omni exceptione majori donato DIVINI CON-DITORIS AC CONSERVATORIS NOSTRI summam sa-pientiam atque integerrimam rerum ordinationem miremur, vimemur & depradicemus. Invitat ad se multos, quinimō innumeros MICRO COSMUS, CENTRUM UNIVER-SI, omnia illa profundissima arcana secum oculens, & ita ta-men exhibens, ut intimius perspecto & cognito hoc facilis sit reliquorum omnium eruditio ac peritia. Invitat ad se haud paucos, cultores & amatores perpetuos futuros, ipsa SALU-BER.

BERRIMA ARS MEDICA, secundum illud: UBI PHYSICUS DESINIT IBI MEDICUS INCIPIT, profundissimum quaevis r̄e incunis pelagus transmigrans, & motus adeoque physicos supponens, intimiora STATUS NATURALIS, NONNATURALIS ET PRÆTERNATURALIS scrutaria subiens, THEORIAM MEDICAM VERAM ET PRAXIN his præsertim in temporibus spondens, omnibus bonis in laude ac honore posita, nec nisi misericordiis osribus ac rasoribus nefandis invisa. Verum enim vero cum Sole Meridiano hæc sint clariora, adeo non impreseniarum opus est immorari eisdem longius, ut potius sufficiat instituti mei exponere rationem. Cum nimirum olim nens mea erat, me studio Theologico destinare, & hujus ratione studium Philosophicum Wittebergæ præmisserim, invitavit ad se & me Medicina utilissima atque amoenissima, quam præmissa Physices cognitione, sc̄lari tulit commoda occasio, cuius praxin felicem quoque aggredi concessit paternæ Divina Clementia, quare cum DEO & die hujus finis eo facilius ac felicius obtinenda gratia honores Academicos expetere consultum duxi. Quoniam itaque in eo jam est, ut specimen Inaugurale tradere debeam, placuit mihi inter alia quamplurima thema de SUDORE, NATURALI, NONNATURALI ET PRÆTERNATURALI occasione desuper habitu examinis electum, in sequentibus §§is ē loculis suis eruendum. Id quod ut feliciter & ex voto eveniat, DEUM T. O. T. M. supplicibus imploro precibus, ulterius humillimè petens, velut paternâ suâ gratiâ & clementiâ mihi & nunc & semper adfistere. Lectorem vero Benevolum rogatum volo, ut laborem hunc qualemcumque serena fronte suscipiat.

§. I.

LEVIS sudoris negotium esse prima fronte non-nemini fortean videbitur, in *sudore* desudare velle, sive materiam de *sudore* thematis loco Inauguralis eligere, cum facile pateat per se, quid sit sudor, & præterea dudum hæc materia ab Excellentiſſimis Doctořibus ſufficientiſſimè fuerit pertractata. Aſt ſi etiam inventis egregiis nihil valerem ſuperad-dere; placet tamen & licebit quoque ea repetere, quæ hujus gratiâ legi ac ſelegi, præſertim cùm Juniori Pra-cticō admodum ſit utile & neceſſarium, noſſe & di-stinguere poſſe, an *sudor* ſit *naturalis*, *nonnaturalis* ac *præternaturalis*, ut ſciat, quid ſit faciendum, an sudor ſibi aut naturæ ſit relinquendus, an curan-dus, vel minus. Id quod facillimè pateſcet, ſi præmiſiſ pauciſſimiſ equidem prolegomeniſ rem ipsam in-tiuiſ perſcruter.

Nominis rationem habiturus deprehendo, quòd *sudor*, i. e. excrementum per cutim exudans, Græcis ἕρεμος & ὑδρός, audiat & una cum verbo: *sudo*, παρὰ τὸ ὕδωρ quod aquam undamque significat, derivatum existime-tur, aspiratione in literams conversa, Germ. der Schweiß.

Sudoris verò nostri & dicendorum sciagraphiam delineaturus, ſequentem fundamenti loco defi-nitionem, aut ſi mavis descriptionem: *Sudor* est ex-

crementum serosum, ex plurima aqua, mediocri sulphure & sale, aliisque particulis heterogeneis cum sanguine haud bene unibilibus constans, per cutis poros, sive glandulas aut tubulos lymphaticos, caloris & fermentationis ope, interdum & sanguinis quoque debilitate, auctaque præsertim transpiratione, aliisque nunc ab intra, nunc ab extra juvantibus ac sudorem promoventibus causis, expulsus & guttularum ad instar, à frigore nimirum externo condensatus in cute apparens ac decidens, estque nobis vel naturalis vel nonnaturalis vel præternaturalis jam considerandus.

§. IV.

Monendum autem statim, quòd magna sit comparatio inter *insensibilem transpirationem & sensibilem*, i. e. *sudorem*, illa antecedit semper sudorem, & hoc fiente augetur, hic absque ea fieri haud potest, utraque convenit transpirationis materia ac vehiculo, differt tamen subtilitate ejusdem, convenit organo aut subiecto in quo, convenit modo, differt tamen quantitate excreti seri, differt, quòd illa excretio sit insensibilis, hæc verò sensibilis. Speciatim autem actu-rus sum de hac ultima, ubi tamen vel ex priori multa mutuari debebo, vel ex posteriori prioris stabilimen est sperandum. Ita multum lucis afferit observatio curiosa admodum *Sanctorii Sanctorii, Patav. Itali in Med. Statica* §. 1. Aphor. 60. de perspiratione insensibili, qui

ip

in statera dimensus est, quod transpiratio hæc sola soleat esse longè plenior, quam omnes sensibiles simul unitæ & sola expiratio per os facta unica die ad libram semis circiter ascendat, & si cibus ac potus unius diei sit ponderis lb XLIX. transpiratio insensibilis transeat ad lb V. circiter, imò afferit atque experimentis confirmat, pluribus unica die per insensibilem transpirationem tantum evacuari, quantum per alvum quindem dierum spatio. Enī incredibilem ferē quantitatem, simulque pro circumstantiarum varietate varietatem, & consequenter insignem necessitatem rūs diapnōns diapnōs . Unde luculentissimè patet, quantum interfit, si sudor in quibusdam magis ordinariè aut naturaliter aut nonnaturaliter fluat, ne impediatur, aut si p. n. sit, ut curetur. Et hæc $\text{w}\text{s} \text{ē} \text{r} \text{u} \text{p} \text{o} \text{d} \text{w}$.

§. V.

Ad considerationem potius §. 3. definitionis dictorum me accingo: Ubi sudoris genus ponitur *excrementum*, tale enim dicitur, quicquid ab alimentis per coctionem separatum assimilari haud potest, adeoque ē corpore est secernendum, cæteroquin onerosum futurum & nocivum, ut est præter sudorem sputum, mucus, lac, aurium cerumen, alvi & vesicæ excrements, &c. Dicitur vero hoc excrementum *serosum*. Serum nimirum sive latex aquosus sanguinis est materia & vehiculum quoque omnis transpirationis, quo massa sanguinea pertingit ad totam corporis peripheriam extimam, ejusdemque integumentum, cutim, & jugiter demandat copiosissimas particulas insensibiliter

per

per cutim, unde si hic naturæ motus ulterius acceleratur atque intenditur, sudor ipse emergit. Ex plurima aqua constare idem autopsia ipsa suadet, mediocris sulphuris præsentia ex defectu coloris patescit, licet hæc & sequentia ratione diversitatis subjectorum sint determinanda, in aliis enim biliosis e. g. magis est coloratus sudor; sal ex sapore ipso eruitur haud raro, nec minus egregie probat experimentum Zachenii in Hipp. Chym. cap. 12. qui saporem sudoris salsum ac pingueum ex acido nim. & alcali compositum ex industiis lixivio maceratis mechanicâ chymicâ demonstrat. Nec minus idem serum pro varietate subjectorum aliis particulis heterogeneis cum sanguine haud bene unilibus constat, puta particulis volatilibus, oleosis, acidis, inutilibus, variis & variantibus, tam superfluis & recrementosis, aliisque sordibus, quam diuturniori una cum sanguinis circulo & fermentatione effœtis & attritis quasi & plus minus attenuatis ac volatilisatis, in forma sudoris expellendis, quippe qui pariter atque ~~αδηλος διαπνοη~~, tertiaræ digestioni destinata est, ut ne aliquid sordium post nutritionem relinquatur, sed potius heterogeneum quodvis per peripheriam corporis nunc sensibiliter nunc insensibili ter educatur.

§. VI.

Subjectum primarium in quo, sive organon in def. sunt cutis pori, glandulae ac tubuli lymphatici, in quibus primario continetur, & ex quibus proxime excernitur sudor, secundarium constitunt arteria, à qui-

quibus demandatur ex sanguine hoc serum superfluum ad dictas partes. Cutis juxta Lindanum & van Horne duplex esse censetur, exterior, nervea scilicet atque porosa, & interior, carnea quasi glandulis referta, quam utramque quoque Massa observavit, dum cutis laminam internam molliorem, externam duriorem esse asserit. Alias vero cutis triplici gaudet lamina, quas inter prima est cuticula, *insequis*, aliis summa & ultima cutis, cutis operculum &c. pellicula illa tenuis & tamen non nimis densa, perforata, sive per poros suos sudoris vasorum orificia ostendens. Qua sublata apparet rete quoddam tendinosum, ejusdem ferè formæ ac crassitie ac juxta *Malpighium* media linguæ tunica, inter cujus foramina, cerebriora vascula sudoris & papillulæ nerveæ, una cum illis à subjecta cutis lamina assurgentibus continentur, quæ in cuticulam, ceu ultimum terminum, transeunt. Et tandem sequitur cutis propria substantia, ex triplici minutissimorum vasorum capillarium ceu fibrarum genere, tanquam tot filamentis artificiosè constructa, ex vasis nimirum capillaribus, fibrosis, venarum & arteriarum, & primariò filamentis nervorum ac tendonum, utpote quorum fibræ præ cæteris copioiores sunt, quæ inter se contextæ rete quoddam totum corpus investiens constituunt. Sub hac vero textura reticulari copiosæ observantur glandulæ parvæ, ex genere conglomeratarum ob exilitatem miliares dictæ, suis excretoriis vasis lymphaticis, exteriora versus ad cutim spectantibus, constructis, quorum officiola cutis poros constituunt, per quos continuo e-

B

mit-

mittitur secreta materia, sicuti particulæ heterogeneæ & superfluxæ excernendæ adsint. *Steno in Myolog. Specim. Geometr. ubi de Piscis Anatome, it. observ. de muscul. & glandul. p. 46.* poris singulis glandulas suas subjacere observavit. Et hæ ipsæ glandulæ excretoriæ veri copiosioris transpirationis & transudationis videntur fontes, quæ prout in quibusdam subjectis una cum poris suis vel per se sunt magis vel minus patulæ, vel tales successu temporis & occasione enata evadunt, major vel minor copia sudoris & sudoris apparere, unde in illis, qui insensibili transpiratione carent, sicuti *Aza Anglicana p. 103.* talis modi deficientem Transpirationem insensibilem referunt, ut indufa per tres septimanas & ulterius pura permanerint & anasarca oborta sit, judicandum poros & glandulas minores & subtilissimos fuisse.

§. VII.

Antequam verò ad sequentia verba Def. sudoris causas continentia progrediar, haud inconsultum erit, considerare modum sudoris sive quoque insensibilis transpirationis. Diætæ nim glandulæ cutis, miliareæ ex sanguin. per capillaria vasa ablato, partem ejus aquosam, particulis effæctis & superfluis, salinis, æcis, $\ddot{\text{A}}$ dis & $\ddot{\text{S}}$ olis aliisque inutilibus, partim M. S.æ & quidem primariò, partim partium continentium, imprægnatam copiose emulgent & separant & in dispositis vel insensibiliter vel sensibiliter in forma sudoris eliminant. Quæ ut planiora reddantur, conveniet octo in genere circa sudorem observare phænomena, tam in sudore naturali & nonnaturali, quam præternatura- li.

li. Ex quacunque nimirum causa sudor oboriatur, unicuique observare licebit ^{a)} quod sanguis incipiat celerius & que ac velocius circulum suum absolvere: Musculi quippe nunc contrahuntur, nunc relaxantur, unde vasa sanguifera contrahuntur, seu relaxantur; motu itaque sanguinis circulari continuato, ordinario deprehenditur pulsus celerior ac frequentior. ^{b)} Sanguis hinc ipse hoc modo circulatus ob frequentiorem transitum per pulmones, cor, arterias, venas, & totum corpus insigniter rarescit, hinc idem & totum corpus ex vehementiori ac celeriori, intestino atque fermentativo particularum motu magis magisque incalescit, ex quo pulsus major. ^{c)} Idem sanguis hinc attenuatur, liquescit, plus minus resolvitur, longeque fluidior ac tenuior redditur, ^{d)} quando itaque sanguis ita circulatus attenuatur & resolvitur, atque à concepto calore magis agitatur, serum ejus, sive latex aquosus, commune nim. excrementi atque alimenti vehiculum in attenuata & resoluta massa insigniter diluit universam agitatam Mm\$^m, atque simul copiosius imbibit & absorbet particulas M.æS.æ heterogeneas, i. e. non ritè aut intimè eidem commiscibiles, aut permistas, separatas ac præcipitatas, unde ex his particulis imbibitis, sudor nunc est salsus, nunc acido-salsus, nunc alijs saporis. ^{e)} Porro hic latex aquosus ita M.æS.æ particulas imbibit & circulatur cum sanguine per partes solidas, præsertim subcutaneas hoc serum salinum, sique simul abluit, & abstergit falsedine sua imbibita lixivii aut liquoris saponarii ad instar partes quasdam solidas, abluitque ea-

rum sordes, easdemque ita solutas una educit. Hæ
 verò ⁊ cum sanguine ulterius circulantur ad extrema
 corporis vasa, capillaria dicta, ita quidem, ut dum M. S.
 per arterias velocius vehitur, haud tanta cum veloci-
 tate resorberi valeat intra venas, exinde eveniat, ut se-
 rum sub quadam mora, dictis heterogeneis particulis
 mixtum, glandulas miliares intercutaneas subintret,
 easdemque largiter imprægnet, unde sudor imprimis
 facilitatur, si meatus & pori tam dictarum glandularum
 miliarium quam vasorum capillarium patuli reddantur
 ex blanda humectatione, blandoque calore, indeque
 resolutis fibris nerveis. Ex quibus ⁊ partim ope ca-
 loris tunc in ipso corpore intensioris, partim median-
 tibus fibris, sese blandè constringentibus, largius & co-
 piosius, guttularum licet minuissimarum forma eva-
 cuatur serum, quo simul omnia fermenta peregrina
 optimè eliminantur, usque dum cessante sanguinis ci-
 tatiōri fluxu in debitam rursus abeat consistentiam,
 sicque serum cum sanguine denuò intimè uniatur, un-
 de fermentatio sit placida rursus magis, circulatio
 M. S. tardior, calore remittente porisque conniventib-
 us. Tandem ⁊ observare licebit hīc magni mo-
 menti phœnomenon: quod si pori suppositi etiam non
 sint ritè aperti, seu ductus glandulosi haud sufficienter
 laxati, ob ambiens e. g. frigus, vel connatam disposi-
 tionem &c. sit ut plurimum ordinario, ut sudoris loco
 suppressi largior urinæ fluxus superveniat, id quod ex
 urina potius tempore hyemali atque æstivali viden-
 dum, præterea byerne plus mingimus quam æstate,
 & æstate plus sudamus quam hyeme.

§. VIII.

Ex quibus sudoris causæ simul hinc inde patescere potuere, aut hujus gratiâ in definitione posita facilis intelligentur: Sic excernitur sudor, suppositis quoque antedictis requisitis materialibus, subiectique dispositione, *caloris* & *fermentationis* ope, causarum sociarum, motum sanguinis, motum humorum urgentium & laticem aquosum una cum dictis heterogeneis particulis per poros cutis sensibiliter hic eductentium. Paradoxum verò esse primo intuitu videbitur, si dicitur, id fieri *interdum* & *sanguinis* quoque debilitate, ast cum in lipothymia, syncope, lethargo aliisque p. n. affectibus haud raro sudor copiosus apparat, ubi tamen sanguinis debilitas accusanda merito est, inde idem ibi recrementosis fermentescibiliis particulis erit adscribendum. *Aucta* verò *transpiratio* formalem ferè rationem fientis sudoris supplet, qua posita hic quoque ponitur, negatâ verò eadē, sudor quoque emanet. Sic videoas subiecta in quibus parum vel nihil sudoris etiam à sudoriferis egregiis expectatur, in ejusmodi exemplis, ubi, sicuti superius tactum, prorsus deficit quoque insensibilis transpiratio. *Aliæ* tandem causæ nunc ab intra nunc ab extra juvantes ac sudorem promoventes sunt variae, sudorem expellentes, ut idem guttularum ad instar à frigore externo condensatus in cute appearat ac decidat, quæ varietas causarum aliarum pa-

tescit passim intimius, si jam sudorem ipsum naturalem, nonnaturalem & p. n. perpendamus.

§. IX.

De naturali sudore dubium est, an detur: Non nulli enim omnibus in corpore rite dispositis, & probe digesto cibo, & quando nihil externi aut violenti, motus e.g. corporis, balnea, stragula, exterior calor &c. accedunt, nihil per cutem, quod sensu percipiatur, excerni putant. Sic *Sylvius Prax. L. i. cap. 58.* sicut vomitum, ita quoque sudorem, ceu excretionem naturalem non admittere vult, sed aut nonnaturalem, aut præternaturalem, aut medicam hanc vel artificialem vel criticam esse putat. Ast si cutis poros, & glandulas dictas miliares consideramus, in aliis subjectis esse magis apertos & apertas, ut tanquam organa naturalia serum superfluum secernent, illudque sub forma sudoris è corpore eliminent, & hinc excrementum naturale dici mereatur. Si perpendimus, in subjectis calidioribus, cholericis, sanguineis facilius sudorem fluere, nullum dubium est, motum egregium lymphæ a natura per experimentum superius allatum *Sanctorii* inter insensibilem transpirationem fientem citra aliam quoque causam extetnam ulterius produci & sudorem ipsum causari valere, qui procul omni dubio *naturalis* est vocandus, si cumprimis haud ledat, sed cum euphoria eveniat, & à sola dispositione corporum, habitu corporis succi pleno, idiosyncrasia, temperamento dependeat, aut si morbi diu prægressi, medicamenta sudorifera olim in copia adhibita, motus

tus & exercitationes corporis nimiae dispositionem
deinde relinquant, ut sudor ex solo intrinseco moven-
di principio sub secrezione lymphæ fieri debita me-
diante diaphoresi aucta facillimè fluat ac prorumpat:
Quibus casibus Medicus ejusmodi naturalibus
sudoribus adeò non mederi debet, ut potius lauda-
bilem hanc excretionem conservare, & dummodo non
excedit, haud tollere valeat.

§. X.

Sudor nonnaturalis est & dicitur, qui à *Sex Rebus N. N.* causatur, quæ ideo vocantur, quoni-
am medio modo se habent ad statum naturalem con-
servandum & statum p. n. producendum. Ita *Aer*
calidus & siccus, calidus & humidus, naturalis & fa-
ctitius, æstus, æstas, regiones, & climata calidiora, hal-
nea calida, fatus calidi, frictiones calidæ, lectus, stra-
gula, vestimenta probè trunita &c. poros magis ape-
riunt & sudorem nonnaturalem promovent, causam
nunc conservationis status secundum naturam, nunc
inductionis status præter naturam. Huc pertinet
cibus & *potus*, quantitate, qualitate & utendi mo-
do ad sudorem disponens. Sic ingluvies & crapula
non solum augent lympham, sed & corpori reddunt
onerosam, sudorem provocando copiosum elogio 4. a-
phor. 41. Hipp. Coi. Cibi & potus, cum primis calidi, pi-
perata, aromatisata, Vina Generosa, cerevisiæ bonæ
&c. motum lymphæ accelerare & sudorem, nonnatu-
ralem dictum, elicere valent. *Motus corporis ex-*
cessit

cessivus & quies intermissa lymphæ motum & cras-
sin moderantur & augent, rarefaciendo poros dilatant,
sudorem provocantes, motus enim externus ju-
vat motum internum. In somno quoque & vigiliis
sudor magis elici deprehenditur, utrobique, quatenus
motu intrinseco serum ab interioribus partibus ad ex-
terioribus, à centro ad peripheriam magis vehitur. Nec
immunia sunt excreta & retenta à productione co-
piosioris sudoris. Si enim excretiones citationes sint
& copiosiores, lympha tenuis & fluxilior redditur &
ad extra quoque verti facile potest. Si urina parcior,
menses & hæmorrhoides haud decenter expurgentur,
lympcha magis rejurgitat ad habitum corporis in for-
ma sudoris. Multum verò contribuunt *Animi Pa-*
themata, præsertim quæ efferunt spiritus & lym-
pham, ut ira, animi excandescens, nec tamen ea
sunt omittenda, quæ concentrant alias, e. g. timor &
terror & futurorum metus, à quibus haud rarò suda-
res copiosiores oriuntur, *quos omnes si Medicus*
adhuc sub latitudine sanitatis deprehendat, na-
turæ relinquat, sin minus, & cause morbificæ
qualitatem induunt, morbosque producunt, aut
Symptomata, mature iisdem debita remedia op-
ponat, necesse habet.

§. XI.

Ad præcedentem classem sudorum nonnatu-
ralium suo merito quoque refertur evacuationis uni-
ver-

versalis modus per sudorem, sive sudor artificialis,
 Et medicus, per medicamenta institutus, in quo
 Medicus sequatur naturæ ductum & saepius auspicato
 provocet quibusvis in morbis, præsertim cutaneis,
 sudorem, qui obin nonnaturalis dici meretur, quoni-
 am ad assumpta referri potest, quoniam stragulis &
 lecto calor augeri & motus humorum ad extra fieri
 debet. Remedia hæc dicuntur *sudorifera*, quæ sci-
 licet non tantum per ~~αδηλον διαπτυσσον~~ discutiunt excremen-
 ta halituosa, eandemque transpirationem promovent,
 ac sanguinem & humores ventilant, sed etiam roscido
 sudore conspicuum magis effectum, in manifesto eli-
 minandis per cutim heterogeneis particulis relin-
 quunt, sanguinem nimirum fundunt, serique à san-
 guine secessum procurant, ut halituum specie per cu-
 tis poros expelli possit. Faciunt hoc I.) ea, quæ ab-
 sorbent ac quod serum fixius reddit, resolvunt: Ut
 sunt: *alcalina fixiora, terreæ, diaphoretica*: v. c. ocul. Et
 c. c. phil. ppt. Et ustum, mater perl. ppt. conchæ ppt. lap.
 bez. bolus Armen. Et diaph. simpl. Et t. bez. mineral. Et al.
 II.) quæ fluxile serum reddunt, rarefaciunt & fer-
 mentationem sanguini novam quasi inducunt: Qua-
 lia sunt a.) Salia lixiviosa & nitrosa: Et absinth. fumar.
 centaur. min. stip. fabar. card. ben. quæ absorbent, simu-
 lac fluxile serum reddunt, cum ante dictis, quoque
 pro re nata combinata. b.) potentiora sunt sudorifera,
 sicut requiruntur, volatilia: Et C. C. viperar. eboris.
 liqu. C. C. succin. Et bezoard. Buff. quibus vehiculi loco
 apprimè inserviunt: Væ destill. card. ben. fumar. flor. samb.
 desuper aut per se assumendo aliquid de rob. sambuc. vel
 cebul.

ebūl. ob aquosam & gummosam substantiam facile re-
 solubilibus, & huc pertinent ea, quæ sale vol. cum sul-
 phure penitus commixto pollent, amaricantia ac re-
 finosa: carduus ben. camphora, lignum quajacum
 myrrha &c. & ex compositis Tinct. bez. Wedel. Michaël.
 eff. ther. bals. theriac. mithridatum, & theriac. s. l. c. &c., quæ
 torpidum seri motum promovent, superfluum discuti-
 ent, poros aperiunt, ac M. & S. & novum vigorem conci-
 liant. 2.) opuma quoque sunt temperata salino-sulphu-
 rea, Tinct. & simpl. & sta Tinct. & acris, cum purifican-
 tibus & mundificantibus sanguinem, eff. e. g. lignor. de-
 codis sudoriferas, lignor. sumpta vel interpolata. III.) quæ
 in coagulum fere abiturie, & rum incident, attenuant
 & eo ipso sanguinis & humorum fermentationem atque
 innovationem promovent. Præstant hoc pro vario
 causarum & circumstantiarum statu, diversoque respe-
 ctu, quem jam ex principiis Medicis præsupponimus,
 quem dato casu Medicus quivis facilè distinguere pot-
 erit, tam acida, quam alcalina quoque jam dicta. Sic ace-
 tum ipsum ad sudorifera non minus ac *alia acida* quoque
 pertinent. *Acetum calendul. l. simpl. aut aliud e.g. cum oc.* &
 sumptum egregiè sudorem prolicit, & medicamenta sul-
 phurea acidorum accessione longè præsentius agunt, su-
 dorem proliendo magis, quam sibi relicta, exemplo
Mixt. simpl. vel Tinct. bez. & dulcate. Hæc & similia facilè ad-
 denda & p. r. n. varianda Medico Practico sufficient pro su-
 dore lege artis adornando in quibusvis M. S. & vitiis à quali-
 tate & motu vitiosis oriundis, instagationibus, excessibus,
 despumationibus, in grumositate sanguinis cumprimis, in
 levigatione seu influxu atque affluxu sanguinis & sero quo-
 cunque, in impuritatibus totius M. S. & cutaneis cum-
 primis affectibus, in inflammationibus pleuræ, pulmo-
 num,

num, hepatis, in pleuritide, fluxionibus articulorum, arthritide, febris quibuscumque, tumoribus inguinum, tonsilarum, axillarum &c. lipothymia, syncope, scabie, lue ♀, scorbuto, elephantiasi & similibus.

§. XII.

Sudorem præternaturalem tandem consideraturus, deprehendo eundem in statu p. n. esse vel criticum, vel symptomaticum, vel morbificum. *Criticus est*, si in decursu morbi ab intrinseco movendi principio, si ve natura copiosè instituatur, & tendat quidem vel ad solutionem morbi, ejusdemque symptomatum exoptatam, futuram sanitatis nrm. restitutionem, vel ad analysis, sive lethalem, quo casu Medicus magis spectator ferè esse debet & defensor vitæ, & nunquam non ibidem sibi cordi fore putet, necesse est, ut non turbet naturam in motu suo, sed hunc quantum fieri potest, legge artis ita moderetur, ut nunquam sibi objici possit unquam, se ullibi nocuisse, sed juvare potius voluisse. *Symptomaticus & morbificus* curationi magis obnoxius est, siquidem magis urgens symptoma juxta regulas medicas est præcipue, cæteris paribus, tollendum, & morbi causa, morbusque ipse per se & imprimis à Medico est curandus. Uterque vero, Observationibus Medicis testantibus, potest esse vel *auctus*, vel *deficiens*, vel *depravatus*: *Auctus* non raro in febris ardentibus, benignis & malignis, Peste ipsa, Sudore Anglo, intermittentibus, continuis, mixtis, quotidianis scil. tertianis, quartanis & semitertiana continuis, in lentis denique & hectica ipsa, in inflammationibus quibuscumque, phrenitide, ophthalmia, gutta rosea, angina, peripneumonia, pleuritide,

C 2 hepa-

hepatitide, nephritide, paraphrenitide, uteri & intesti-
 norum inflammatione, in inflammationibus partium
 externalium, mammarum, unguium in paronychia,
 scroti, pudendrum, in erysipelate, furunculis, ambustio-
 ne, pernionibus, vulneribus, contusionibus, gangræna,
 & sphacelo ipso, sive ~~venigentes~~ summa, in doloribus variis,
 in obstructionibus, in fluxibus humorum p. n. intumo-
 ribus ipsis frigidis magis, in ulceribus, fracturis & ru-
 pturis, in læsionibus sensuum externorum & cumpri-
 mis internorum, deliriis, paraphrosyni, mania, melan-
 cholia, phrenitide, furore & ino, amore insano, & rabie,
 vigiliis, somno p. n. insomniis turbulentis, noctambulis,
 in læsionibus denique motus, convulsione, spasmo epi-
 lepsia, motibus convulsivis, & ita porro quamplurimis
 affectibus præternaturalibus manifestè deprehenditur,
 nec minus in iisdem pro varietate subjectorum aliarum-
 que circumstantiarum, *sudor deficiens*, aut *deprava-*
tus observatur. Sed quorsum excurrit mea dissertatio,
 quæ pro his omnibus & antecedentibus ulterius expen-
 dendis ob chartæ angustiam, temporis brevitatem, ali-
 asque circumstantias interrupitur, unde reliqua di-
 cenda silentii peplo nolens volens involvere teneor.
 Curationem his in casibus fieri debitam unusquisque Pru-
 dens Medicus facile supplebit e suis loculis & præcipue ex
 Aphor. XXII. S. II. Dictatoris Nostri supremi, Coi, qui Fra-
 tri meo Germano nuper à Gratiosa Facultate Medica in Exa-
 mine suo Practico ad resolvendum erat injunctus, seqq. te-
 noris: *Morbus ex repletione ut curat evacuatio, sic eos, qui ex eva-*
cuatione sunt, repletio, & in cæteris contrarietas remedio est. Con-
 traria nimurum contrariis curantur & similia similibus con-
 servantur. Dixi, & DEO T. O. T. M. gratias humilli-
 mas & devotissimas dico,

D I X I
¶) o (¶

01 A 6510

vol 18

D
S
1

6.

DISSERTATIO IN AVGVRALIS MÉDICA
 DE
S V D O R E
NATVRALI, NON-NATVRALLI
ET PRÆTERNATVRALI,
 QVAM
 SVPREMO ARCHIATRO DIRIGENTE, SVAQVE GRATIA
 ADSISTENTE,
IN ALMA AC PER-ANTIQA HIERANA
 RECTORE VNIVERSITATIS AC PRO-CANCELLARIO,
 VIRO MAGNIFICO, MAXIME REVERENDO, PRÆNOBILI, AMPLIS-
 SIMO ATQVE CONSULTISSIMO,
 DOMINO
CHRISTOPH. IGNATIO
DE GVDENVS, J.V.D.
 INSIGNIS ECCLES. COLLEG. S. SEV. CAN. CAP. ET SCHOLAST. EMINENT. AC
 CELSISS. PRINC. ELECTORIS MOGVNT. CONSIL. ECCLESIAST. EJVSDEM-
 QVE PER THVRING. IN SPIRIT. SIGILLIFERO;
VGORE DECRETI ET CONSENSVS GRATIOSÆ
FACVLTATIS MEDICÆ
 SV.B PRÆSIDIO
D N. HIERONYMI Gudolff/
 PHILOSOPHIÆ ET MEDICINÆ DOCTORIS,
 CONSIL. ET ARCHIATR. ELECTORIS MOGVNT. FACULT. MEDICÆ ET PHI-
 LOS. ASSESSOR. ORDINARII, n. a. CHTMIAÆ AC MATHEM. PROF. PUBL.
 DNI PROMOTORIS AC PATRONI SVI ÄSTVMATISSIMI
PRO LICENTIA
 SVPREMOS IN SALVTARI ARTE HONORES VNA CVM PRI-
 VILEGIIS ATQVE INSIGNIBVS DOCTORALIBVS MORE RITVQVE MAJO-
 RVM SOLENNI OBTINENDI
 PLACIDÆ ERUDITORVM CENSVRÆ SVBMITTET
MICHAEL SIEGISMVNDS SCHIEBEL, Vr. Silesius.
 DIE II. SEPTEMBRIS, ANNO MDCCXXIV.
 IN AVDITORIO MAJORI COLLEGII MAJORIS. HOR. CONSVENT.
 ERFORDIÆ, Typis GROSCHIANIS, Acad. Typogr.